

بازگشت

تلاش به جای طلاق از همسر معتماد

این هفته درستون بازگشت، سراغ زن جوانی رفتیم که با مقاومتش توانست همسر معتمادش را ترک دهد و او را به سمت زندگی سالمی ببرد.

من سعیده هستم، نه یک معتماد، بلکه همسر یک معتماد. وقتی ازدواج کردم، خودم را خوشبخت ترین زن روی زمین می دانستم، شوهرم همه چیز تمام بود. هم خودش و هم خانواده اش. مردی بسیار مودب، صبور عاقل و باحیا. در پنج سالی که با هم زندگی کردیم، حتی یک بار هم با صدای بلند با من صحبت نکرد و توهین نشینیدم.

در مدتی که همه به زندگی مان حسادت می کردند، متوجه حقیقت تلخی شدم که وجود رابه آتش کشید و آن هم اعتیاد همسرم بود. شوهرم رفتارهای مشکوکی داشت.

وقتی به دستشویی می رفت، حداقل نیم ساعت در آنجا می ماند. چرت می زد و حالت خواب آلودگی داشت. همین حالت های عجیب باعث شد تا از اینترنوت یا فرادی که آنها را محروم زندگی ام می دانستم، پرس و جو کنم که متوجه شدم همسرم اعتیاد دارد. وقتی موضوع رابه خودش گفتم و فهمید همه چیز را می دانم گفت که همنشینی با دوست معتمادش، آغاز اعتیاد او بوده و ابتدا به مصرف شیره و بعد تریاک اعتیاد پیدا کرده است.

برای من که عاشقانه زندگی و شوهرم را دوست داشتم، تحمل این وضعیت و نگاه های دیگران بسیار سخت بود. تصمیم گرفتم از همسرم جدا شوم، اما بعد از کمی فکر کردن در مورد عاقبت کارم، متوجه شدم طلاق را حل خوبی برای اعتیاد نیست و تصمیم گرفتم مبارزه کنم و روزها و شب های بسیار سختی را پشت سرگذاشتم.

چقدر اشک ریختم و از همه چیز نامید بودم. در حالی که برای بقای زندگی مشترک مان تلاش می کردم، شوهرم مصرف هروئین را شروع کرد. یک روز با گریه به او گفتم شیره و تریاک بس نبود، حال هر ویین راهم اضافه کردۀ ای؟ آن روز حرفی رز که تصمیم گرفتم تنها یش نگذارم. گفت از اعتیادش خسته شده و دلش می خواهد ترک کند. برای ترک اعتیاد به یک پزشک مراجعه کرده و آن پزشک که هیچ مطالعه ای در مورد اعتیاد نداشت به همسرم گفته بود برای ترک راحت تر اعتیاد باید هر ویین مصرف کند.

گریه کردم و از خداوند برای نجات شوهرم و زندگی ام کمک خواستم. یک روز که دنبال یک دکتر خوب برای ترک اعتیاد می گشتم، متوجه یک مرکز ترک اعتیاد شدم. نمی خواستم این کورسوی امید راهم از دست بدشم. موضوع رابه شوهرم گفتم، اما قبول نکرد و گفت همه راه های درمان اعتیاد را فته و شکست خورده است.

تسیلیم نشدم و با هم از او خواستم برای یک بار هم که شده به آن مرکز ترک اعتیاد بروند.

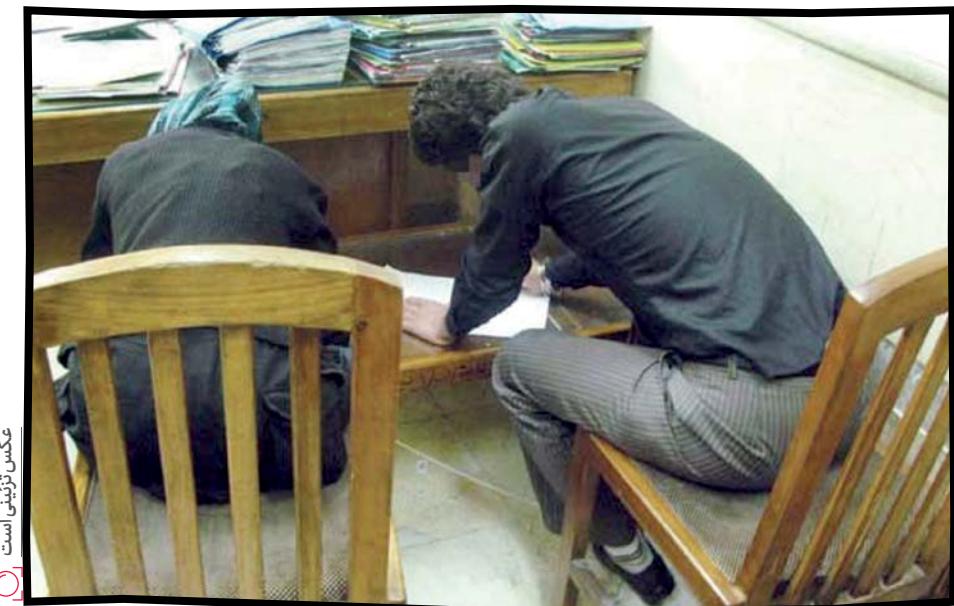
شوهرم هم برای این که من دست از اصرار کردن بردارم و به من ثابت کند که اعتیاد هیچ درمانی ندارد، قبول کرد و با هم به آن مرکز رفتیم، اخلاق و رفتار شوهرم تغییر کرد. مردی که به هیچ قیمتی حاضر به درمان نبود، حالا طوری شده بود که برای رفتن به آن مرکز و شنیدن صحبت های راهنمای سایر معتمادانی که می خواستند درمان شوند، لحظه شماری می کرد. خیلی سخت بود، اما خدا را شکر همسرم موفق شد اعتیادش را درمان نکند.

من هم روزی به فرد معتماد به چشم بدم نگاه و فکر می کردم جای این آدم ها در خرابه است، اما الان متوجه شدم معتماد یک بیمار است و بیماری اش هم درمان دارد.

زن

زن
ویژه‌نامه حادث روزنامه جام
چهارشنبه ۱۷ شهریور ۱۴۰۰
خطاطه

لیست سیاه عروس و داماد

رازگشایی قتل زن و مرد ثروتمند که قربانی سناریوی هولناک پسر و عروس شان شده بودند، خاطره یکی از کارآگاهان پلیس آگاهی استان مازندران است.

در آن فهرست چهار

نفر قراردادش که

نام چهارمین نفر

راسیاوشن هم

نمی دانست. نفر اول و

دوم و سوم، پدر و مادر

سیاوشن و مادر من

بود و نفر چهارم خود

سیاوشن بود که بعد از

قتل هامی خواستم از

ایران خارج شوم

یک روز جنایتی هولناک به ما گزارش شد. زوج میانسالی کشته شده بودند و پسر آنها خبر این جنایت را به پلیس داد و مانیز بلا فاصله راهی محل شدیم. به محض ورود به خانه با پسر ۲۷ ساله ای مواجه شدیم که ظاهری آرام داشت. برای ما عجیب بود که پدر و مادرش به طرز فجیعی به قتل رسیده بودند و او آرام ماجرا را برای ما تعریف می کرد. چیز دیگری که همان لحظات او لایه نظر ما را به خود جلب کرد پیراهن تن پسر جوان به نام سیاوشن بود. پیراهن تن او سفید و نوبود، به طوری که تای داخل جعبه اش باز نشده بود. این برای ما تعجب آور بود که روز جمعه آن هم ساعت ۸ صبح سیاوشن از کجا این پیراهن نوار تهیه کرده است و چرا باید فردی با این وضعیت و تیپ حتی آن را تو زده باشد.

چند فرضیه برای جنایات

خانه دو طبقه ویلایی محل جنایت بود و طبقه اول ساختمان در اتاق پذیرایی جسد زن میانسال قرار داشت، دست و پا و دهان او با چسب بسته شده و از پشت چاقو خورده بود.

جسد مرد میانسال در طبقه دوم قرار داشت، او نیز درست مثل همسرش به قتل رسیده بود. خانه به هم ریختگی زیادی نداشت و به نظر نمی رسید سرقتری رخ داده باشد.

قربانی و همسرش افراد معقول و از سرشناسان شهر بودند. به همین دلیل فرضیه جنایت به خاطر اختلافات مالی نیز نزگ می باخت. از طرفی مقتولان افراد محترمی بودند و احتمال جنایت به خاطر مسائل عاشقی و اخلاقی محلی از اعراض نداشت. تنها فرضیه ای که در این میان قوت می گرفت، اختلافات خانوادگی و داخلی بود.

در گام بعدی به تحقیق از همسایه ها پرداختیم، اما هیچ کدام از آنها در شب گذشته سر و صدایی از خانه قربانی نشنیده بودند. همین موضوع نیز شک ما را بیشتر به یقین تبدیل می کرد که دلپاک آشنا نداریم قتل ها وجود دارد. چرا که حتی اگر عامل جنایت خیلی ناگهانی وارد می شد، باز هم با قربانی درگیر می شد.

از بین بردن سرنخها

در بررسی اطراف خانه، موضوع دیگری که نظرمان را جلب کرد، نبود دوربین های مدارسیسته داخل خانه بود. عامل یا عاملان جنایت با دقت بسیار دوربین ها و سایل جانی آن را به سرقت برده بودند و این نشان می داد آنها وقت کافی برای

کردند که ناچار به قتل ها اعتراف کرد: مانند شهشه قتل پدر و مادر می شدیم، ابتدا پدر و مادرم را کشتم، اما قبل از اجرای نقشه قتل مادرمی به دام افتادیم. در حالی که سیاوشن به قتل ها اعتراف کرده بود سراغ مریم رفتیم و او گفت: من فهرستی تهیه کرده بودم تا با از بین بردن آنها به شرط پرسم، ثروتی که چند برابر شرطوت الام بود. در آن فهرست چهار نفر قراردادش که نام چهارمین نفر را سیاوشن هم نمی دانست. نفر اول و دوم و سوم، پدر و مادر سیاوشن و مادر من بود و نفر چهارم خود سیاوشن بود که بعد از قتل ها می خواستم از ایران خارج شوم. زوج جنایت کارپس از اعتراف هولناک به این جنایت روانه زندان شدند.